

‘‘மகிமையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல்’’¹

மாற். 16:19; லூக். 24:50-53;

அப். 1:9-12, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

நாம் கிறிஸ்துவின் [பூமிக்குரிய] வாழ்வினுடைய இயல்பான முடிவுக்கு வந்து சேர்ந்துள்ளோம்: அவர் பரத்துக்கேறுதல். இயேசு தமது சீஷர்களுக்குக் கூறிய கடைசி வார்த்தைகளில், அவரது பாடுகளைத் தொடர்ந்து அவர் மகிமைப்படுதல் வரும் என்று கூறியிருந்தார் - இது அவர் பரத்துக்கேறிய போது நடைபெற்றது: ‘‘கிறிஸ்து இவ்விதமாகப் பாடுபடவும், தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதில்லையா?’’ (லூக். 24:26). ‘‘கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி அவரை உன்னதங்களில் தம்முடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்படி’’ செய்ததில் தேவனுடைய வல்லமையின் மாபெரும் வெளிப்பாடு இருந்தது என்று பவுல் எழுதினார் (எபே. 1:19-21).

கிறிஸ்து பரலோகத்திலிருந்து வந்தார் என்பதால் அவர் திரும்பி செல்லவேண்டும் என்பது சரியானதாகக் காணப்படுவதால் பரத்துக்கேறுதல் என்பதே அவரது [பூமிக்குரிய] வாழ்வின் இயல்பான முடிவாக உள்ளது. தேவன், ‘‘நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக’’ என்று கூறியபோது (ஆதி. 1:26அ) எதை அர்த்தப் படுத்தினாரோ, அதை இயேசுவின் வாழ்வு செயல்விளக்கப் படுத்தியபடியால், இது இயல்பான முடிவாக உள்ளது. விஷயம் அப்படியிருக்கும் என்றால், ஏதேன் தோட்டத்தில் ஒரு காலத்தில் மனிதன் மகிழ்வுடன் அனுபவித்திருந்த தேவனுடன் முழுமையான ஐக்கியம் கொள்ளுதல் என்பதைக் கொண்டிருக்க இயேசு மீண்டும் [பரலோகம்] திரும்புவார் என்பது கருத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

பரத்துக்கேறுதலைப் பற்றி வேதாகமம் என்ன போதிக்கிறது என்பதை நாம் படிக்கையில், அதை முற்றிலுமாக நம்மால் புரிந்துகொள்ள இயலாது என்பதை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, பரலோக வாயில்களில் நுழையும்படிக்கு இயேசுவின் உயிர்த்தெழுந்த (‘‘மாம்சமும் எலும்புகளும்’’ கொண்ட²) உடலானது வேறு எவ்வகையில் மாற்றப் பட்டது? இந்தக் கேள்விக்கோ அல்லது இதைப் போன்று கேட்கப்படும் மற்ற கேள்விகளுக்கோ புதிய ஏற்பாடு எந்தப் பதிலும் தருவதில்லை. புதிய ஏற்பாடு, பரத்துக்கேறுதலை விவரிப்பதைத் தவிர, அதை விளக்கப்படுத்த

எவ்வித முயற்சியையும் மேற்கொள்வதில்லை. நடந்த நிகழ்ச்சியை மூன்று வேத வசனப் பகுதிகள் எடுத்துரைக்கின்றன:

பின்பு அவர் பெத்தானியாவரைக்கும் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டுபோய், தம்முடைய கைகளை உயர்த்தி, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். அவர்களை ஆசீர்வதிக்கையில், அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து, பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். அவர்கள் அவரைப் பணிந்துகொண்டு, மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே எருசலேமுக்குத் திரும்பி வந்தனர் (லூக். 24:50-52).

இவைகளை அவர் சொன்ன பின்பு, அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், உயர எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்; அவர்கள் கண்களுக்கு மறைவாக ஒரு மேகம் அவரை எடுத்துக்கொண்டது. அவர் போகிறபோது அவர்கள் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், இதோ, வெண்மையான வஸ்திரந்தரித்தவர்கள் இரண்டுபேர் அவர்களருகே நின்று: “கலிலேயராகிய மனுஷரே, நீங்கள் ஏன் வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்து நிற்கிறீர்கள்? உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ, அப்படியே மறுபடியும் வருவார்” என்றார்கள்.

அப்பொழுது அவர்கள் எருசலேமுக்குச் சமீபமாய் ஒரு ஓய்வுநாள் பிரயாண தூரத்திலிருக்கிற ஒலிவமலை என்னப்பட்ட மலையிலிருந்து எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போனார்கள் (அப். 1:9-12).

இவ்விதமாய்க் கர்த்தர் அவர்களுடனே பேசினபின்பு, பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார் (மாற். 16:19).

இந்தச் சுருக்கமான விவரங்களுடன் கூடுதலாக, இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டில் பெருக்கப்பட்ட - நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான - குறிப்புகள் உள்ளன. இங்கு சில மாதிரிகள் உள்ளன:

- முதல் சுவிசேஷப் பிரசங்கத்தில் பேதுரு, “அவர் தேவனுடைய வலது கரத்தினாலே உயர்த்தப்பட்டார்” என்று கூறினார் (அப். 2:33).
- பேதுரு, கிறிஸ்துவைப் பற்றிய தமது இரண்டாவது பிரசங்கத்தில், “... தேவன் ... உரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள் வருமளவும் பரலோகம் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பேசினார்³ (அப். 3:21).
- பிசீதியாவின் அந்தியோகியாவிலுள்ள ஜெப ஆலயத்தில் பவுல் தமது பிரசங்கத்தில், “இனி அவர் [இயேசு] அழிவுக்குட்படாதபடிக்கு அவரை மரித்தோரிலிருந்து

எழுப்பினார்” (அப். 13:34) என்று கூறினார்.

- எபேசுவில் இருந்த சபைக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபத்தில், பரத்துக்கேறுதல் பற்றிய பின்வரும் விரிவாக்கப்பட்ட குறிப்பை உள்ளடக்கினார்: “ஆதலால், அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறி, சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கி,⁴ மனுஷர்களுக்கு வரங்களை அளித்தார்⁵ என்று சொல்லியிருக்கிறார். (‘ஏறினார்’ என்பதினாலே அவர் அதற்கு முன்னே பூமியின் தாழ்விடங்களில் இறங்கினார் என்று விளங்குகிறதல்லவா?⁶ இறங்கினவரே எல்லாவற்றையும் நிரப்பத்தக்கதாக, எல்லா வானங்களுக்கும் மேலாக உன்னதத்திற்கு ஏறினவருமாயிருக்கிறார்)” (எபே. 4:8-10).
- வெளி. புத்தகத்தின் 12ம் அதிகாரத்தில், பெண் மற்றும் சிவப்பான பெரிய வலுசர்ப்பம் ஆகியோரைப் பற்றிய தரிசனத்தை நாம் கொண்டுள்ளோம். வசனம் 5ல், இயேசுவின் பிறப்பு மற்றும் அவரது பரத்துக்கேறுதல் ஆகியவற்றின் குறிப்பு தரப்பட்டுள்ளது: “சகல ஜாதிகளையும் இருப்புக்கோலால் ஆளுகை செய்யும்⁷ ஆண்பிள்ளையை அவள் பெற்றாள்; அவளுடைய பிள்ளை தேவனிடத்திற்கும் அவருடைய சிங்காசனத்திடத்திற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.”

பரத்துக்கேறுதல் இரண்டு நோக்கங்களை நிறைவேற்றியது: இது கடந்த காலத்தை உச்சக்கட்டத்திற்கு கொண்டு வந்து, எதிர்காலத்திற்காக வழியை ஆயத்தப்படுத்திற்று. இதை இன்னொரு வழியில் கூறுவதென்றால், பரத்துக்கேறுதல் என்பது, இயேசுவின் பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் உச்சக் கட்டமாகவும், அவரது சீஷர்களின் ஊழியத்திற்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தும் அடுத்த படிநிலையாகவும் இருந்தது. பரத்துக்கேறுதல் இல்லை யென்றால், இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும், அதன்பின் ஏறக்குறைய ஐம்பது நாட்களுக்குப் பின்பு பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவியானவரின் வருகைக்கும் இடையில் ஒரு இணைப்பு தவறி இருக்கும்.⁸ பரத்துக்கேறுதல் என்பது இயேசுவின் பூமிக்குரிய ஊழியம் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்த அவரது அப்போஸ்தலர்களின் ஊழியம் ஆகியவற்றிற்கிடையில் தீர்மானமான பிரிநிலையாக உள்ளது.

கிறிஸ்து மகிமைப்படுத்தல்

பரத்துக்கேறுதல், இயேசு மகிமையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது, கடந்த காலத்தை உச்சக்கட்டப்படுத்திற்று. இயேசு, “கிறிஸ்து ... தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதில்லையா?” (லூக். 24:26) என்று கூறினார். இயேசு “மகிமையிலே ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்” என்று பவுல் கூறினார் (1 தீமோ. 3:16). “... தேவன் ... அவருக்கு மகிமையைக்

கொடுத்தார்” என்று கூறினார் (1 பேது. 1:21).

பரத்துக்கேறுதல் என்பது முதலில் திகைப்புக்குரியதாக ஒலித்தாலும், இதுவே கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் உயர்ந்தபட்ச நிலையாக உள்ளது. இதைப்பற்றி சற்று நேரம் நினைத்துப் பாருங்கள். எது அதிகம் மெய்சிலிர்த்துச் செய்வதாக உள்ளது: குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகளைச் சந்திப்பதா அல்லது அந்த நிபந்தனைகளைச் சந்திப்பதற்காக செயல்படுவதா? இந்த வேளை வரைக்கும் இரட்சகர், பிரதான ஆசாரியராக மற்றும் ராஜாவாக தாம் செய்யவிருந்த ஊழியத்திற்காகத் தம்மையே ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார். பரத்துக்கேறுதல் அந்த ஆயத்தத்திற்கு முடிசூட்டிற்று. பிலிப் யான்சீ அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

[உயிர்த்தெழுதல்] ஞாயிறு சீஷர்களின் வாழ்வில் உணர்வெழுச்சிமிக்க நாளாயிருந்தது என்றால், பரத்துக்கேறுதலின் நாள் இயேசுவின் வாழ்வில் அவ்விதமானதாக இருந்திருக்கலாம். இவ்வளவாக இறங்கி வந்திருந்து இவ்வளவாக விட்டுக்கொடுத்திருந்த சிருஷ்டிகர் இப்போது இல்லம் திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். இது, நீண்ட மற்றும் இரத்தம் சிந்திய யுத்தத்திலிருந்து சமுத்திர வழியாக இல்லம் திரும்பும் ஒரு போர்வீரனைப் போல், விண்வெளி வீரர் ஒருவர் தனக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட பூமியின் வான்வெளியை சுவாசிக்கும்படி தனது விண்வெளிக்கலத்தை விடுத்து,¹⁰ கடைசியில் இல்லம் திரும்புவது போல இருந்தது.¹¹

மகிமைப்படுதல்

இயேசு பரலோகம் திரும்பியபோது எப்படியிருந்திருக்கும் என்பதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். பரலோக வட்டாரத்தில் எதிரொலித்திருக்கக் கூடிய சந்தோஷத்தின் ஆரவாரங்களை உங்கள் சிந்தையில் உங்களால் கேட்க முடிகிறதா?

சங்கீதம் 24, மாபெரும் ராஜா ஒருவர் இல்லம் திரும்புகையில் பாடும் வெற்றிப்பாடலாக உள்ளது. இதன் வார்த்தைகள், கர்த்தர் பரலோகம் திரும்புதலுக்கு நடைமுறைப் படுத்தப்படக்கூடும் என்று யாரோ ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். அந்த வசனப்பகுதியைப் பயன்படுத்தி, இயேசு பரத்துக்கேறுகையில் எவ்வாறு இருந்திருக்கலாம் என்பதை காட்சிப் படுத்துங்கள்.

அவர் பரத்துக்கேறுகையில், தூதர்கள் அவரைச் சந்தித்து அவரை அழைத்துச் சென்றிருக்க வேண்டும். அவர் பரலோக நகரத்தை நெருங்கிய வேளையில், அவர்கள் பின்வருமாறு உரத்த குரலில் கூறியிருக்க வேண்டும்: “வாசல்களே, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; அநாதி கதவுகளே, உயருங்கள்; மகிமையின் ராஜா உட்பிரவேசிப்பார்!” (வ. 7). நகரத்தில் உள்ளவர்கள், “யார் இந்த மகிமையின் ராஜா?” என்று கேட்டிருக்கலாம் (வ. 8அ). இயேசுவின் இருந்த தூதர்கள் “அவர் வல்லமையும் பராக்கிரமமு முள்ள கர்த்தர்; அவர் யுத்தத்தில் பாராக்கிரமமுமுள்ள கர்த்தராமே” என்று உரத்துக் கூறியிருப்பார்கள் (வ. 8ஆ). பின்பு அவர்கள் மீண்டும், “வாசல்களே உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்; அநாதி கதவுகளே, உயருங்கள்,

மகிமையின் ராஜா உட்பிரவேசிப்பார்!” என்று உரத்துக் கூறியிருப்பார்கள் (வ. 9). நகரத்தினுள் இருப்பவர்கள் மீண்டும் ஒருமுறை, “யார் இந்த மகிமையின் ராஜா?” என்று கேட்டிருப்பார்கள் (வ. 10அ). இவ்வேளையில் இயேசுவுடன் இருந்தவர்கள் பின்வரும் கீதத்தைப் பாடியிருப்பார்கள்: “அவர் சேனைகளின் கர்த்தரானவர், அவரே மகிமையின் ராஜா” (வ. 10ஆ). இயேசு பரலோகத்தின் நுழைவாயில்களில் பிரவேசித்தபோது, அவர் “உலகம் உண்டாவதற்கு முன்” (யோவா. 17:5) பிதாவோடு தாம் பகிர்ந்து கொண்டிருந்த மகிமையைத் திரும்பவும் பெற்றார்.

ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கைபண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும்¹² மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார் (பிலி. 2:9-11).

பரலோகத்தின் எல்லா சேனைகளும் அவரை, மனித குலத்தின் பாவங்களுக்காக அடிக்கப்பட்ட குற்றமில்லாத மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டி என்று துதிக்கத் தொடங்கினார் (1 பேது. 1:18, 19ஐக் காணவும்). யோவான் பின்வருமாறு எழுதினார்:

பின்னும் நான் பார்த்தபோது, சிங்காசனத்தையும் ஜீவன்களையும் மூப்பர்களையும் சூழ்ந்திருந்த அநேக தூதர்களுடைய சத்தத்தைக் கேட்டேன்; அவர்களுடைய இலக்கம் பதினாயிரம் பதினாயிரமாகவும், ஆயிரமாயிரமாகவுமிருந்தது. அவர்களும் மகா சத்தமிட்டு: அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர் வல்லமையையும் ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையும் பெலத்தையும் கனத்தையும் மகிமையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரராயிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள் (வெளி. 5:11, 12).

பின்பு தேவன் “அவரை உன்னதங்களில் தம்முடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்படி செய்தார்” (எபே. 1:20).

பிரதான ஆசாரியராக

இயேசு பரத்துக்கேறியபோது, அவர் நமது பிரதான ஆசாரியரானார். எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “வானங்களின்¹³ வழியாய்ப் பரலோகத்திற்குப் போன தேவகுமாரனாகிய இயேசு என்னும் மகா பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு இருக்கிறபடியினால்” என்று எழுதினார் (எபி. 4:14).

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், ஆண்டிற்கு ஒருமுறை - பாவநிவிர்த்தியின் நாளில் - பிரதான ஆசாரியர், தமது பாவங்களையும் மக்களின் பாவங்களையும் நிவிர்த்தி செய்வதற்காக, மிருகங்களின் இரத்தத்துடன் மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிப்பார் (லேவி. 16:2-34ஐக் காணவும்). நமது பிரதான ஆசாரியர் என்ற வகையில் இயேசு பரலோகத்திற்குத்

திரும்புகையில், அவர் நமது பாவங்களுக்கு நிவிர்த்தி செய்வதற்குத் தமது சொந்த இரத்தத்துடன் சென்றார். இதைப் பற்றி எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

கிறிஸ்துவானவர் வரப்போகிற நன்மைகளுக்குரிய பிரதான ஆசாரியராய் வெளிப்பட்டு, ... வெள்ளாட்டுக்கடா, இளங்காளை இவைகளுடைய இரத்தத்தினாலே அல்ல, தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலும் ஒரேதரம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே பிரவேசித்து, நித்திய மீட்பை உண்டுபண்ணினார் (9:11, 12).

அந்தப்படி, மெய்யான பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கு அடையாளமான கையினால் செய்யப்பட்டதாயிருக்கிற பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே கிறிஸ்து வானவர் பிரவேசியாமல், பரலோகத்திலேதானே இப்பொழுது நமக்காகத் தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமாகும்படி பிரவேசித்திருக்கிறார் (9:24).

இவரோ, பாவங்களுக்காக ஒரே பலியைச் செலுத்தி, என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்து (10:12).

இயேசு நமது மத்தியஸ்தராக இருக்கின்றார் என்பது அவரது பிரதான ஆசாரியத்துவத்தின் இன்னொரு அம்சமாக உள்ளது. பவுல், “தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே; ... மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே” என்று எழுதினார் (1 தீமோ. 2:5, 6). இயேசு இந்தப் பரிவிரக்கமுள்ள பணிப் பொறுப்பில் இருக்கின்றார் என்பது இந்த ஏற்பாட்டின் வியப்பிற்குரிய அம்சமாக உள்ளது:

நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்துப் பரிதபிக்கக்கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல், எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்படும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேர்க்கடவோம் (எபி. 4:15, 16).

ஒருவேளை இதுவே, இயேசு பரலோகத்திற்குச் சரீர நீதியாக ஏறிச் செல்வதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். மனிதராக இருக்கும் பாகம் ஒன்று இயேசுவிடத்தில் எப்போதும் இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 1 தீமோத்தேயு 2:6ல் உள்ள “மனுஷர்” என்ற வார்த்தையைக் கவனிக்கவும்: “... ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே ...” பவுல், “மார்ஸ் மேடைப் பிரசங்கத்தில்” இதே விதமான சொற்றொடரர்க்கத்தைப் பயன்படுத்தினார்: தேவன், “ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார்; அதிலே அவர் தாம் நியமித்த மனுஷனைக் கொண்டு பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயநீர்ப்பார், அந்த மனுஷனை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினதினாலே அதின் நிச்சயத்தை எல்லாருக்கும் விளங்கப்பண்ணினார்” (அப். 17:31). வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4, 5ன் அரியணைக் காட்சியில்,

ஆட்டுக்குட்டியானவர் (இயேசு) “அடிக்கப்பட்டவராக” அரியணைக்கு முன்பு நிற்கின்றார் (வெளி. 5:6) - இது சில வழிமுறையில், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதன் அடையாளத்தைப் பரலோகத்திலும் தக்க வைத்திருக்கிறார் என்று சில எழுத்தாளர்களுக்குக் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது.

இயேசு பரத்துக்கேறிய பின்பு, மாம்சமானது எவ்வளவு பலவீனமானது என்பதையோ அல்லது நீங்களும் நானும் இந்த உலகப்பிரகாரமான சரீரங்களில் எவ்வளவாகப் போராடுகின்றோம் என்பதையோ மறந்துவிடவில்லை. நமது பிரதான ஆசாரியர் என்ற வகையில், அவர் நினைவுகூருகின்றார் மற்றும் புரிந்துகொள்ளுகின்றார்!¹⁴

ராஜாவாக

இயேசு நமது பிரதான ஆசாரியரானார்; ஆயினும் நாம் “மகிமைப் படுத்தல்” என்ற வார்த்தையைக் கேட்கும்போது, அநேகமாக நாம், அவர் ராஜாவாக முடிசூட்டப்பட்ட உண்மையை நினைக்கலாம். ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டபடி, “கர்த்தர் [இயேசு] ... பரலோகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார்” (மாற். 16:19). கிறிஸ்து இப்போது தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருக்கின்றார் என்று வேத வசனங்கள் மீண்டும் மீண்டும் அறிவிக்கின்றன. ஸ்தேவான் மரித்துக் கொண்டிருந்தபோது, “... வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து, தேவனுடைய மகிமையையும், தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இயேசுவானவர் நிற்கிறதையும் கண்டு; அதோ வானங்கள் திறந்திருக்கிறதையும், மனுஷ குமாரன் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் நிற்கிறதையும் காண்கிறேன் என்றான்” (அப். 7:55, 56).¹⁵ எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும், “கிறிஸ்து தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கும் இடத்திலுள்ள மேலானவைகளைத் [தேடவேண்டும்]” என்று பவுல் வேண்டுகோள் விடுத்தார் (கொலோ. 3:1). பேதுரு, “அவர் [இயேசு] பரலோகத்திற்குப் போய்த் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருக்கிறார்; தேவதூதர்களும் அதிகாரங்களும் வல்லமைகளும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது” என்று எழுதினார் (1 பேது. 3:21, 22).

பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பேதுரு, அந்த நாளில் ஏற்பட்ட அற்புதமான காட்சிகள் மற்றும் ஒலிகளை, இயேசு தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்திருப்பதால் அவர் கர்த்தராக முடிசூட்டப்பட்டார் என்பதற்கு ஆதாரமாகப் பயன்படுத்தினார்:

அவர் தேவனுடைய வலது கரத்தினாலே உயர்த்தப்பட்டு, பிதா அருளிய வாக்குத்தத்தின்படி பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும், கேட்கிறதமாகிய¹⁶ இதைப் பொழிந்தருளினார். தாவீது பரலோகத்திற்கு எழுந்துபோகவில்லையே. நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப்போடும் வரைக்கும், நீர் என் வலதுபாரிசத்தில் உட்காருமென்று கர்த்தர் என் ஆண்டவருடனே சொன்னார் என்று அவனே சொல்லியிருக்கிறான். ஆகையினால், நீங்கள் சிலுவையில் அறைந்த இந்த இயேசுவையே தேவன் ஆண்டவரும் கிறிஸ்துவுமாக்கினாரென்று இஸ்ரவேல்

குடும்பத்தார் யாவரும் நிச்சயமாய் அறியக்கடவர்கள் (அப். 2:33-36).

தேவன் இயேசுவை மரித்தோரினின்றி உயிர்ப்பித்தார் என்று பவுல் எழுதினார் ...

... எல்லாத் துரைத்தனத்துக்கும், அதிகாரத்துக்கும், வல்லமைக்கும், கர்த்தத்துவத்துக்கும், இம்மையில் மாத்திரமல்ல மறுமையிலும் பேர்பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாய் அவர் உயர்ந்திருக்கத் தக்கதாக, அவரை உன்னதங்களில் தம்முடைய வலது பாரிசுத்தில் உட்காரும்படி செய்து, எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றாலும் நிரப்புகிறவருடைய நிறைவாகிய சரீரமான சபைக்கு அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாகத் தந்தருளினார் (எபே. 1:20-23).

கிறிஸ்து ராஜாவாக முடிசூட்டப்பட்டுத் தமது பிதாவுடன் இணை ஆட்சியாளராக அமர்ந்தபோது அது எவ்வளவு அற்புதமான வேளையாக இருந்திருக்க வேண்டும்! தானியேல் 7ல் தீர்க்கதரிசியின் இராத்தரிசனமானது இயேசு முடிசூட்டப்படுதலைச் சித்தரித்தது என்று பலர் நினைக்கின்றனர்:

இராத்தரிசனங்களில் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், இதோ, மனுஷுகுமாரனுடைய சாயலான ஒருவர் வானத்து மேகங்களுடனே வந்தார்; அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் இடமட்டும் வந்து, அவர் சமீபத்தில் கொண்டுவரப்பட்டார். சகல ஜனங்களும் ஜாதியாரும் பாஷைக்காரரும் அவரையே சேவிக்கும்படி, அவருக்குக் கர்த்தத்துவமும் மகிமையும் ராஜரிகமும் கொடுக்கப்பட்டது; அவருடைய கர்த்தத்துவம் நீங்காத நித்திய கர்த்தத்துவமும், அவருடைய ராஜ்யம் அழியாததுமாயிருக்கும் (தானி. 7:13, 14).¹⁷

இயேசு தாம் பரத்துக்கேறுவதற்குச் சற்று முன்பாக, “வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும்” தமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாக உரிமை கோரினார் (மத். 28:18). எல்லாருக்கும் மேலாக “ஒரே கர்த்தர்” இருக்கின்றார் (எபே. 4:5), அவர் இயேசுவாக¹⁸ உள்ளார். இந்த மாபெரும் சத்தியத்தைப் பரத்துக்கேறுதல் நமக்கு நிச்சயப்படுத்துகிறது!

சீஷர்களை ஆயத்தம் செய்தல்

பரத்துக்கேறுதல் என்பது இயேசுவின் பூமிக்குரிய ஊழியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஏறக்குறைய மிகவும் உணர்வெழுச்சியான நாளாக இருந்திருக்கும் என்று நான் முன்பே கருத்துத் தெரிவித்திருந்தேன். இருப்பினும், பரத்துக்கேறுதல் என்பது அவரது பயனுக்காக மாத்திரமின்றி, அது அவரது சீஷர்களுக்கு விசேஷித்த தனிச்சிறப்பையும் கொண்டிருந்தது. மாபெரும் பிரியாவிடை உரையின்போது கிறிஸ்து அவர்களிடத்தில், “... நான் போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கும்” என்று கூறியிருந்தார் (யோவா. 16:7அ).

பொறுப்பு மாற்றப்பட்டது

இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களை விட்டுச் செல்லவிருந்ததாக - மற்றும் அவர்கள் அவரது ஊழியத்தை செயல்படுத்துபவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதாக - அவர்களிடம் கூறினார். அவர்களிடத்தில் அவர், "... பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்" என்று கூறினார் (யோவா. 20:21). மேலும் அவர்களிடம், "பூமியின் கடைசி பரியந்த மும் எனக்குச் சாட்சிகளாய் இருப்பீர்கள்" என்று கூறினார் (அப். 1:8).

ஒரு கணத்திற்கு உங்களை நீங்கள் அப்போஸ்தலர்களின் இடத்தில் வைத்துப் பாருங்கள். கர்த்தர் அவர்களை விட்டுச் செல்வதாக அவர்களிடத்தில் கூறினார், ஆனால் அது எப்போது எங்கே அல்லது எவ்வாறு நடைபெறும் என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தனர். நாற்பது நாட்களில் அவருடன் அவர்கள் இருந்த ஒவ்வொரு வேளையிலும், அவர்கள் அநேகமாக, "இதுதான் அந்த வேளையா? இதுதான் அந்த இடமா?" என்று வியந்திருப்பார்கள். ஆயினும் கடைசியில் அவர் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளியதை அவர்கள் மூச்சின்றிக் கவனித்தனர். அவர் மேகங்களில் மறைந்தபோது, இனியும் கேள்வி எதுவும் இருந்திருக்க முடியாது. அவர் சென்றுவிட்டார், உண்மையிலேயே சென்றுவிட்டார்.¹⁹ பொறுப்பு அவர்களிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருந்தது.

ஒப்புமைகள் சிந்தைக்கு வருகின்றன. அவற்றில் ஒன்று இயற்கையில் இருந்து வருகிறது: பரத்துக்கேறுதல் என்பது, ஒரு தாய்ப் பறவை தனது இளம் குஞ்சுகளை கூட்டிலிருந்து தள்ளிவிட்டு, உண்மையில், "நீங்கள் உங்கள் சொந்த வேலையைச் செய்வதற்குரிய காலம் வந்துவிட்டது!" என்று கூறுவதைப் போன்றதாக இருந்தது. இன்னொரு விவரிப்பு சபையிலிருந்தே வருகிறது: பரத்துக்கேறுதல் என்பது, ஒரு ஊழியக்காரர் சபையிடம், "நான் வீடு திரும்ப வேண்டும்; இப்போது இவ்விடத்தில் உள்ள சபையின் ஊழியம் உங்களைப் பொறுத்ததாக உள்ளது!"

ஆவியானவர் அருளப்பட்டார்

பரத்துக்கேறுதல், அப்போஸ்தலர்களமீது கர்த்தர் வைத்த மாபெரும் பொறுப்பை அறிவித்தது மட்டுமின்றி, அது அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்குத் தெய்வீகத்துவ உதவியைப் பெறுவதற்கு ஒரு முன்னிபந்தனையாகவும் இருந்தது. தாம் சென்றால் அது அவர்களுக்கு அனு கூலமாயிருக்கும் என்று கூறியபின்பு, தாம் ஏன் செல்ல வேண்டும் என்பதை இயேசு அவர்களுக்குக் கூறியிருந்தார்: "நான் போகாதிருந்தால், தேற்றர வானன் உங்களிடத்தில் வரார்" (யோவா. 16:7ஆ). அவர் "தேற்றரவானன்" என்று குறிப்பிட்டவர் பரிசுத்த ஆவியானவராக இருந்தார். அவர் ஆளுகை செய்யத் தொடங்காத வரையிலும் அவரால் ஆவியானவரை அனுப்ப முடியாதிருந்தது, மற்றும் அவர் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் அமரத் தொடங்காத வரையிலும் அவரால் ஆளுகை செய்ய முடியாதிருந்தது. அவர், "நான் போவேனாயாகில் அவரை உங்களிடத்திற்கு அனுப்புவேன்" என்றும் (யோவா. 16:7இ), "சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்" (யோவா. 16:13அ) என்றும் கூறினார்.

இயேசு தாம் பரத்துக்கேறுவதற்குச் சற்று முன்பு தமது சீஷர்களிடத்தில், “என் பிதா வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை, இதோ, நான் உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்; நீங்களோ உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனால் தரிப்பிக்கப்படும் வரைக்கும் எருசலேம் நகரத்தில் இருங்கள்” என்று கூறினார் (லூக். 24:49). அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளாதபடி, அவர் கூடுதலாக “பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடை [வீர்கள்]” என்றும் கூறினார் (அப். 1:8). அவர்கள் எருசலேமில் பத்துநாட்கள் காத்திருந்தனர், அதன் பின்பு பெந்தெகொஸ்தே என்ற யூதர்களின் பண்டிகை நாளில், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களமீது பலத்தோடே வந்தார்:

பெந்தெகொஸ்தே என்னும் நாள் வந்தபோது, அவர்களெல்லாம் ஒருமனப்பட்டு ஓரிடத்திலே வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது பலத்த காற்று அடிக்கிற முழக்கம்போல, வானத்திலிருந்து சடிதியாய் ஒரு முழக்கமுண்டாகி, அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த வீடு முழுவதையும் நிரப்பிற்று. அல்லாமலும் அக்கினிமயமான நாவுகள்போலப் பிரிந்திருக்கும் நாவுகள் அவர்களுக்குக் காணப்பட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொருவர்மேலும் வந்து அமர்ந்தது. அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் தங்களுக்குத் தந்தருளின வரத்தின்படியே வெவ்வேறு பாஷைகளிலே பேசத்தொடங்கினார்கள் (அப். 2:1-4).

முன்பே குறிப்பிட்டபடி, பேதுரு, அந்த நாளின் அற்புதமான வெளிப்பாடுகளை, இயேசு ராஜாவாக முடி சூட்டப்பட்டிருந்தார் என்பதற்கு ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தினார்: “அவர் தேவனுடைய வலது கரத்தினாலே உயர்த்தப்பட்டு, பிதா அருளிய வாக்குத்தத்தத்தின்படி பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும் கேட்கிறதும் இதைப் பொழிந்தருளினார்” (அப். 2:33). இயேசு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் வரத்தைப் பிதாவிடமிருந்து பெற்று, பின்பு அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஆவியானவரை அனுப்பிய வரிசை முறையைக் கவனியுங்கள்.

இவ்விதமாகக் கர்த்தர், அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுத்திருந்த கனத்த பொறுப்பை அவர்கள் நிறைவேற்றும்படி அவர்களை ஆயத்தம் செய்தார். பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலின்படி, பேதுரு முதன்முறையாக, சவிசேஷத்தை அதன் முழு நிறைவுடன் பிரசங்கித்தார் (அப். 2:14-36). ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலின்படி பேதுரு, மக்கள் தங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கூறினார் (அப். 2:37, 38). மூவாயிரம் பேர் கேள்விப்பட்டோர், விசுவாசித்து,

கீழ்ப்படிந்து இரட்சிக்கப்பட்டனர் (அப். 2:41, 47)!

இன்றைய நாட்களில் நாம், ஆவியானவரால் ஏவுதல் பெற்ற அதே சுவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட முடியும், ஆவியானவரால் ஏவுதல் பெற்ற அதே சத்தியங்களை விசுவாசிக்க முடியும், ஆவியானவரால் ஏவுதல் பெற்ற அதே கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியும், மற்றும் ஆவியானவரால் ஏவுதல் பெற்ற வசனத்தில் வாசிக்கின்ற அதே ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியும். இவை யாவையுமே, இயேசு “மகிமையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட” காரணத்தினால் விளைந்தன!

முடிவுரை

பரத்துக்கேறுதலைப் பற்றி நாம் கூறியிருக்க வேண்டிய யாவற்றையும் உரைத்திருக்கவில்லை, ஆனால் கிறிஸ்துவின் பூமிக்குரிய வாழ்வின் முடிவிற்போது இதன் உச்சகட்ட நிலைப்பாட்டினுடைய மாபெரும் மதிப்பிற்கு நம் ஒவ்வொருவரையும் கொண்டுவருவதற்குப் போதிய அளவு கூறப்பட்டது என்று நான் நம்புகின்றேன். இயேசு இப்போது பரலோகத்தில், தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருந்துகொண்டு, தமது ராஜ்யமாகிய சபையில் ஆளுகை செய்துகொண்டு நமக்காகப் பரிந்து பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார். விசுவாசிகள் யாவரும் ஆகாயத்தில் இயேசுவைச் சந்திக்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெறவிருக்கும் அவரது இரண்டாம் வருகை என்பது அவருக்கு - மற்றும் நமக்கு - இரண்டாவது உச்சபட்ச நிகழ்ச்சியாக இருக்கும். நமது பாடங்களின் முடிவுக்கு நாம் வந்திருக்கையில், நாம் நம்மையே பின்வரும் கேள்வியைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்: “இரண்டாவது வருகைக்கு நாம் ஆயத்தமாக இருக்கின்றோமா?”

இயேசு ராஜாவாக முடிசூட்டப்படும்படிக்குப் பரலோகம் திரும்பினார். நீங்கள் உங்கள் சொந்த இருதயத்தில் அவரை ராஜாவாக முடிசூட்டியிருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் உங்கள் வாழ்வின் கர்த்தரென்று அவரை அறிக்கையிட்டு தாழ்மையான கீழ்ப்படிதலில் உங்கள் வாழ்வை அவருக்கு ஒப்புவித்து இருக்கின்றீர்களா (மாற். 16:15, 16; அப். 2:37, 38)?²⁰ இதை நீங்கள் செய்திருக்கவில்லையென்றால், இன்றே கூட நீங்கள் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று உங்களுக்காக நான் ஜெபிக்கின்றேன். ஒரே ஒரு ஆத்துமாவாவது கீழ்ப்படிதலுடன் பதில்செயல் செய்தால், இந்தப் பாடங்கள் மற்றும் பிரசங்கங்கள் ஆகியவற்றை தயார் செய்யத் தேவைப்பட்ட நேரம் யாவும் மதிப்புள்ளதாயிருக்கும். ஒவ்வொருவரையும் தேவன் ஆசீர்வதிப்பாராக!

குறிப்புகள்

இந்தப் பிரசங்கத்தைத் தயார் செய்வதற்குப் பல ஆதாரமூலங்களில் ஆலோசனை பெறப்பட்டது, ஆனால் எனது மூலக்குறிப்புகள் *The Crises of the Christ* என்ற புத்தகத்தில் பரத்துக்கேறுதல் பற்றிய அத்தியாயங்களின் மற்றும் அந்தத் தொகுப்பின் முடிவு அதிகாரங்களின் அடிப்படையில் அமைந்தன.²¹ உரிய இடத்தில் உரியவருக்கு மதிப்பளிக்காதிருந்தால்

மீண்டும் ஒருமுறை நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பாடத்துடன் நான் ஒரு ஃபிளானல் கிராப் எடுத்துரைப்பைப் பயன்படுத்துவதுண்டு, பிரசங்கம் வளர வளர அதில் நான் படத்துண்டுகளை ஒட்டிவைப்பேன். போர்டின் இடது பகுதியானது பரத்துக்கேறுதலில் கவனம் செலுத்தும், வலது பகுதியானது சீஷர்களின்மீது செயல்விளைவுகளைச் சித்தரிக்கும். இந்த எடுத்துரைப்பு முழுமையடையும்போது எப்படியிருக்கும் என்பதை “கிறிஸ்து பரத்துக்கேறுதல்” என்ற வரைவட்டவணை காண்பிக்கிறது. வர்த்தக ரீதியான ஃபிளானல் கிராப் பைகளில் இருந்து துண்டுப்படங்கள் (1/4 கருப்புக் கரைக் கட்டங்களுடன்) இந்த விவரிப்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும் நீங்கள் (வரைவட்டவணையில் இருப்பதுபோல்) எளிய படங்களை, ஸ்பூட் ஒட்டப்பட்ட காகிதத்தில் வரைந்து கொள்ளவும் முடியும்.

இந்தப் பிரசங்கத்தின் அணுகுமுறை பெரும்பாலும் தலைப்பு ரீதியானதாக உள்ளது. பரத்துக்கேறுதல் பற்றிய திறவுகோல் வசனக் குறிப்புகளைக் கொண்டு இதை நீங்கள் ஒரு பொருள்விளக்கப் பிரசங்கமாகப் பிரசங்கிக்க விரும்பலாம்.

குறிப்புகள்

¹இந்தத் தலைப்பு 1 திமோத்தேயு 3:16ல் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது. ²லூக்கா 24:39. இந்தப் புத்தகத்தில் “இயேசுவின் உயிர்த்தெழுந்த உடல்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ³“எல்லாம் நிறைவேறித்திருங்காலம்” என்ற சொற்றொடர், இயேசு திரும்ப வரும்போது - சரீரப் பிரகாரமானவற்றையல்ல ஆனால் ஆவிக்குரிய வகையில் - எல்லாவற்றையும் சரியாக்குதலைக் குறிப்பிடுகிறது. ⁴இயேசுவின் பரத்துக்கேறுதல் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு காலத்தில் இருந்த வெற்றிபெற்ற நாயகர்களின் வெற்றி ஊர்வலங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு ஒப்பீடு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எபேசியர் 4:8ன் மீதான சுருக்கமான விளக்கங்களுக்கு இந்தப் புத்தகத்தில் “நீதிமாதிரி மரிப்பவர்கள் நேரடியாகப் பரலோகம் செல்லுகின்றார்களா?” என்ற இனிவரும் பாடத்தில் காணவும். ⁵இது சங்கீதம் 68:18ல் இருந்து பெறப்பட்ட ஒரு மேற்கோளாக உள்ளது. ⁶இது காணப்படாத உலகத்தைக் குறிக்கிற உருவக மொழிநடையாக உள்ளது. இயேசு மரித்தவர்களின் வட்டாரத்தில் இருந்தபோது, அவர் எவ்விடத்தில் இருந்தார் என்பதற்கான ஒரு கலந்துரையாடலை இந்தப் புத்தகத்தில் “ரோமச் சிலுவையில் ஆறு மணிநேரங்கள்” மற்றும் “வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமான மூன்று நாட்கள்” என்ற பாடங்களில் காணவும். “மரித்தவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்கள்” என்ற இனிவரும் பாடத்திலும் காணவும். ⁷இந்தச் சொற்றொடராகக் மேசியாத்துவ (அதாவது கிறிஸ்துவைக் குறிப்பிடுகிற ஒரு சங்கீதமான, சங்கீதம் 2:9ல் இருந்து வருகிறது. ⁸யூதர்களின் (சூரியன் மறைவிலிருந்து சூரியன் மறைவு வரை ஒரு நாளைக் கணக்கிடுதல் என்ற) காலக் கணக்கீட்டின்படி, இயேசு தாம் பஸ்கா உணவை உண்ட அதே நாளில் மரித்தார். பஸ்காவுக்கும் பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கும் இடையில் ஐம்பது நாட்கள் கடந்து சென்றிருந்தன. (லேவி. 23:15, 16 மற்றும் உபா. 16:9 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்.) ⁹உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் பற்றி அறிந்திருந்தால், அவர்களிடம் நீங்கள், “எது அதிகம் மெய்சிலிர்ப்புள்ளது: பந்தயத்தில் ஜெயிப்பதா அல்லது வெற்றியாளரின் மேடையில் நின்று தங்கப்பதக்கத்தைப் பெறுவதா?” என்று

கேட்க முடியும். ¹⁰இல்லம் திரும்புவதில் உள்ள மகிழ்ச்சியைப் பற்றி உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு விவரிப்பைப் பயன்படுத்தவும்.

¹¹Philip Yancey, *The Jesus I Never Knew* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1995), 226. ¹²அந்த நாமம் என்னவாக இருந்தது? இவ்வசனத்தின் அடுத்த பகுதி, “இயேசு” என்பதே அந்தப் பெயர் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இயேசுவிற்கு இந்தப் பெயர் முன்னதாகவே கொடுக்கப்பட்டது என்று கூறி (மத். 1:21) யாரேனும் மறுத்துரைப்பார்களென்றால், அவரது மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை முன் எதிர்பார்த்து அந்தப் பெயரானது அவர் பிறந்தபோதே கொடுக்கப்பட்டது என்பதே விளக்கமாக உள்ளது. இப்போது அது உண்மை நிலையில் கொடுக்கப்பட முடிந்திருந்தது - ஏனெனில் அவர் மீட்பின் ஊழியத்தை நிறைவேற்றியிருந்தார். ¹³இது, பறவைகள் இருக்கும் ஆகாயத்தையும், நட்சத்திரங்கள் இருக்கும் ஆகாயத்தையும் கடந்த இயேசு தேவன் இருக்கும் பரலோகத்திற்குச் சென்று சேர்ந்தார் என்பதற்கு ஒரு உருவக மொழிநடையாக இருக்கலாம். ¹⁴இது, இயேசு நமது பாவங்களை தாமாகவே மன்னித்து விடுகின்றார் என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை, ஆனால் இது, நன்மை செய்தலுக்கு நமது போராட்டங்களை இயேசு அறிந்தவராக நமக்காகப் பரிதாபிக்கின்றார் என்று ஆறுதல் படுத்துகிறது. ¹⁵நான் அறிந்த வரையில், இந்த ஒரு வேளையில் மாத்திரமே இயேசு தேவனுடைய வலதுபாரசித்தில், “அமர்ந்திருப்பதற்கு” பதிலாக “நின்றிருந்தார்” என்று சித்தரிக்கப்படுகின்றார். இது முதல் கிறிஸ்தவ இரத்த சாட்சியின் மரணத்திற்கு இயேசுவின் [மதிப்புமிக்க] மரியாதையைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். ¹⁶உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் இன்றைய நாட்களில் முடிசூட்டுதல்கள் பற்றி அறிந்திருந்தால், அவர்கள் ஒருவேளை (தொலைக்காட்சி வருவதற்கு முந்திய) கடந்த நாட்களில் இருந்து வருகிற இந்த ஒப்பீட்டைப் புரிந்துகொள்வார்கள்: பெரும்பாலான குடிமக்கள், ஒரு புதிய அரசர் முடிசூட்டப்படுவதைக் காண இயலாதிருந்தது; ஆனால் முடிசூட்டப்பட்ட பின்பு, கூட்டத்திலிருந்து யாரேனும் ஒருவர் முன்வந்து, அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுவிட்டது என்று அறிவிப்பார். பின்பு மக்கள் உரத்து சத்தமிட்டு அகமகிழ்வார்கள். அதுபோன்றே, பேதுரு உண்மையில், ஆவியானவரின் வருகையானது, இயேசு ராஜாவாக முடிசூட்டப்பட்டிருந்ததைப் பற்றிய பரலோகத்தின் “அறிவிப்பாக” இருந்தது என்றே கூறினார். ¹⁷தானியேல் 7ல், விவரிக்கப்பட்ட ராஜ்யம் “அழிவடையாது” என்பது மேசியாத்துவ ராஜ்யம்/சபையின் நிலைநாட்டுதல் பற்றிய தானியேல் 2:44ன் தீர்க்கதரிசனத்தைப் போன்றே ஒலிக்கிறது. இந்த வாக்குத்தத்தமானது, மத்தேயு 16:18, 19ல் உள்ள சபை/ராஜ்யத்தின் அழிவுறாத தன்மை பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தைப்போன்றும் ஒலிக்கிறது. ¹⁸இயேசுவை “ஆண்டவர்” (“கர்த்தர்”) என்று குறிப்பிடுகிற புதிய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் நான் பட்டியலிட இயலாது. இங்கு ஒரு சில மாதிரி வசனப்பகுதிகள் தரப்படுகின்றன: அப். 2:36; ரோமர் 1:4; 1 கொரி. 8:5, 6; யாக். 2:1; யூதா 4. ¹⁹அவர்களின் சிந்தைகளில் ஏதேனும் கேள்வி எஞ்சியிருந்ததென்றால், அது “வெண்வஸ்திரம் தரித்திருந்த இரண்டு மனிதர்களினால்” அகற்றிப் போடப்பட்டது (அப். 1:10, 11). ²⁰நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிக்கும்போது, கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களை ஞானஸ்நானம் பெறும்படி அழைப்பதுடன், உண்மையற்றுப்போயிருக்கும் கிறிஸ்தவர்களை மீளக்கட்டுவிக்கப்படுதலுக்கு உட்படும்படி உற்சாகப்படுத்தவும் செய்யலாம் (அப். 8:22; யாக். 5:16).

²¹G. Campbell Morgan, *The Crises of the Christ* (New York.: Fleming H. Revell Co., 1936), 385-449.

